

Το 1982 δούλευα σε μια μεγάλη βιομηχανική Αμερικανική εταιρεία στην Νέα Υόρκη. Η ύφεση άρχιζε και στο διοικητικό συμβούλιο γινόταν η συζήτηση για πόσο κόσμο θα απολύσουμε.. Ήμουν υπεύθυνος για το σχέδιο κερδοφορίας και είχα μαζέψει όλες τις προτάσεις από 42 χώρες. Όλοι είχαν προτείνει περικοπές προσωπικού, 15. 000 παγκοσμίως

Ο κάθε Αντιπρόεδρος έκανε τις προτάσεις του. Ο πρόεδρος μας δεν μιλούσε.

Κοιτάζαμε όλοι ο ένας τον άλλο και δεν είχαμε ιδέα γιατί ήταν αμίλητος.

Όταν τελειώσαμε ξαφνικά ο πρόεδρος ζήτησε την άδεια να μιλήσει. Ο λόγος του έχει μείνει αποτυπωμένος στο μυαλό όλων που ήμασταν εκεί και αν και έχουν περάσει 28 χρόνια τον θυμάμαι λες και ήταν χθες. Θα τον αναπαράγω όσο ποιο σωστά μπορώ διότι η αξίες που περιέχει είναι αθάνατες και μπορούν να φανούν χρήσιμες σε αυτό που θα ζήσουμε σύντομα...

« Ο καθαριστής όταν περνά την πόρτα του εργοστασίου, είναι σύζυγος, πατέρας παιδιών, που πάει στο σπίτι που χρεωστάει και κοιτάξει με υπερηφάνεια αυτά που δημιούργησε, που αν και λίγα του είναι αρκετά.

Αποφασίζουμε σήμερα να τον διώξουμε. Να χάσει την δουλειά του, να πάει σπίτι άνεργος με μια επιταγή δυο μηνών. Τι θα πει στα παιδιά του.. τι θα πει στην γυναίκα του... πώς να τους εξηγήσει ότι από αύριο χάνει την αξιοπρέπεια του. Και εάν σε τρεις μήνες δεν έχει βρει δουλειά θα χάσει το σπίτι του και ίσως την γυναίκα του...! Δεν μπορώ να βάλω την υπογραφή μου σε ένα σχέδιο που καταδικάζει τη ζωή και την ύπαρξη τόσων ανθρώπων. ΑΛΛΑ την ίδια στιγμή έχω υποχρέωση και στους μετόχους, που μου εμπιστεύτηκαν τις οικονομίες τους και εάν δεν κάνω κάτι, τα συνταξιοδοτικά ταμεία δεν θα έχουν λεφτά για τις συντάξεις.

Οι απολύσεις που όλοι μου προτείνετε μειώνουν τα ετήσια έξοδα \$135 000 000. Έκανα ένα απλό υπολογισμό και προτείνω το εξής σχέδιο:

Ελάττωση του μισθού μου – 75%

Ελάττωση μισθού όλων των αντιπροέδρων - 50%

Ελάττωση γενικών διευθυντών – 40%

ΚΤΛ ...

Καμία απόλυση...

Θέλω τους αριθμούς σε μια ώρα ..

Σηκώθηκε και έφυγε ! όπως έφευγε είπε με ένα ειρωνικό χαμόγελο «κρίμα που θα παίζετε Γκολφ μόνο τρεις φορές αντί για έξι παιδιά..!

Περάσαμε την θύελλα χωρίς να διώξουμε κανένα άτομο και σε τρία χρόνια η αξία της μετοχής ήταν \$147 από \$7.5 το 1980 πριν αρχίσει η κρίση. Α ! ναι ! είχαμε και 27 διπλώματα ευρεσιτεχνίας από απλούς εργάτες σ' αυτό το διάστημα. Δεν χρειάζεται να πω ότι ο κόσμος

Η κρίση της σκέψης

Συντάχθηκε απο τον/την Admin

έπινε νερό στο όνομα του.

Το 1992 στο τραπέζι που του κάναμε για την συνταξιοδότηση του και είχαμε έρθει από όλο τον κόσμο, αν και δουλεύαμε σε άλλες εταιρείες, τον ρωτήσαμε να απαντήσει στον αποχαιρετιστήριο λόγο του γιατί διάλεξε να κάνει αυτό που έκανε. Όπως το θυμάμαι η απάντηση ήταν:

Ακούστε, μπορεί να είχε και συναισθηματικές ρίζες η απόφαση αυτή. Αλλά δεν χωρούν συναισθήματα σε τέτοιες αποφάσεις. Απλώς βρήκα μια λύση που απαντούσε και στη λογική και στο συναίσθημα. Ήμαστε σε 42 χώρες από τις οποίες η 38 είναι φτωχές. Θα κατέστρεφα ολόκληρες μικρές κοινωνίες διότι όπως ξέρετε τα εργοστάσια μας είναι σε κωμοπόλεις. Εάν το έκανα όπως μου είχατε προτείνει είναι αυτονόητο ότι θα έφερνα ανθρώπους στην απελπισία. Και κάνεις, μα κάνεις, ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ένας απελπισμένος άνθρωπος. Η πιθανότητα να ΕΚΑΙΓΑΝ το εργοστάσιο ήταν μεγάλη. Ενώ εσείς που ήσασταν δίπλα μου και όλο το μισθό να σας έπαιρνα δεν θα καίγατε τίποτα γιατί πιστεύετε ότι είστε μέσα στο ΣΥΣΤΗΜΑ και άνθρωποι που αισθάνονται κομμάτι του συστήματος δεν κάνουν επαναστάσεις.

Να θυμάστε ότι η πραγματική καταστροφή άρχετε όταν ο κόσμος αισθάνεται αποκλεισμένος από το σύστημα, νιώθει αδικία και δεν έχει καμία ελπίδα. Τότε είναι έτοιμος για όλα.. και εργοστάσια καίει !!

Σήμερα ζωγραφίζει στο San Francisco και είναι στο στρογγυλό τραπέζι της κουζίνας (άτυπη συνάντηση κάθε 8 εβδομάδες) του Όμπυα..

Γιατί το έγγραφα;

Βλέπω όλους τους να βγαίνουν στη τηλεόραση / ράδιο και να μιλούν για διαρθρωτικές αλλαγές ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ !

ανάγκη για αλλαγή ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ !

αλλαγή νοοτροπίας ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ !

Όλα αυτά χωρίς ίχνος συμπόνιας και λογικής σκέψης για το ποιό μπορεί να είναι το αποτέλεσμα. Φυσικά, όσο για τις αλλαγές, ζούν με την εντύπωση ότι ΑΥΤΟΙ δεν χρειάζεται να αλλάξουν ! Δεν έχουν τίποτα να χάσουν διότι είναι με το ΣΥΣΤΗΜΑ. Έτσι θα είναι όχι μόνο προστατευμένοι αλλά θεωρούν οτι η ΚΡΙΣΗ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑ (σας θυμίζει κάτι αυτό..!), για να γεμίσουν περισσότερο τις τσέπες τους.

Λοιπόν νάνοι της νοημοσύνης έγγραφα το άρθρο αυτό για να ξέρετε πως **οι άνθρωποι που είναι πραγματικά σκεπτόμενοι, συμπεριφέρονται και ως τέτοιοι**. Έτσι δεν θα έχετε καμία δικαιολογία ότι δεν ξέρατε ...!!